

Vállalati elnöki tiszteletdíjak tantiémadója. (Közigazgatási Bíróság 14.179/1929. P. szám.) Panaszos azt kifogásolja, hogy a költség számla terhére elnöki tiszteletdíj címén folyósított összegeket tantiémadó alá vonták. A bíróság ezt a kifogást alaptalannak találta. Az igazgatóság tagjainak ebben a minőségükben bármely elnevezés alatt juttatott javadalmazás az 1927. évi 400/P. M. számú H. Ö. 2. §-a szerint tantiémadó alá esik. Az elnök tiszteletdíja után tehát tantiémadót kell fizetni. Panaszos azt állítja, hogy a tiszteletdíj címén folyósított összegek az elnök kocsikiadásának megtérítését képezték. Javadalmazás minden olyan szolgáltatás, amelyet a vállalat az igazgatóság tagjainak ebben a minőségükben a vállalat érdekében teljesített munkásságuk ellenértékéeként ad. Ha tehát a vállalat az elnöknek kocsikiadásai megtérítése címén folyósította volna a tantiémadó alá vont összegeket, azok akkor is tantiémadó alá tartoznának, mert a vállalat érdekében teljesített munkásság ellenében adatták. A H. Ö. 2. §-ához fűzött utasítás (2.) bekezdése szerint a ténylegesen és beigazoltan felmerült utazási költség megtérítése nem vonható tantiémadó alá, mert az ily célból fizetett összeg nem javadalmazás. Panaszos vállalat azt, hogy elnöke a vállalat szolgáltatásban utazásokat teljesített volna, nem bizonyította, de a folyósított tiszteletdíjak számszerű összege még a valószínűségét is kizárja annak, hogy azok az elnök utazási költségeinek a megtérítését képeznék, mert azoknak túlnyomó része 1.000.000 K-ás és 500.000 K-ás tételekben lett folyósítva. A ténylegesen felmerült utazási költség nem lehet állandóan kerekben 80 és 40 P, valószínűbb tehát az, hogy az elnöki tiszteletdíjak jelenléti díjak fejében folyósították. Az elnöki tiszteletdíj — ha az elnök kocsiköltségének megtérítésére is van szánva — az elnök javadalmazása és mint ilyen tantiémadó alá esik.

Ha a lebontott épület lakás céljára nem szolgált, a helyébe emelt új épületnek 30 évi adómentességre való igénye nem fokozható le 10 vagy 15 évre akkor sem, ha a lebontást megelőzően 15 nappal nem is történt meg a bejelentés a községi előjárásnál. (Közigazgatási Bíróság 2432/1929. P. szám.) A nem vitás tényállás szerint a panaszos a régi pajta épületét lebontotta és annak a helyére egy új épületet emelt, amely után a 30 évi ideiglenes házadómentességet kérte.

A királyi pénzügyigazgatóság a 30 évi házadómentesség helyett a H. H. Ö. 19. §-hoz fűzött utasítás 1. bekezdésére való hivatkozással csak 15 évi ideiglenes házadómentességet engedélyezett.

A bíróság a panaszt alaposnak találta.

A házadóról szóló H. Ö. 5. §. 1. bekezdésének 3. pontjában foglalt rendelkezés szerint ideiglenesen mentes a házadó